

dengang, hvor den statslige del af lovgivningen blev gennemført, nemlig i 1986, og så op til i dag. Men der har også været dyk undervejs. Der har også været nogle perioder, hvor det faktisk gik nedad og gik tilbage igen. Det skete i starten af denne regerings levetid, nemlig i dens første periode fra 2001.

Der vil jeg sige, at vi har en ligestillingsminister, ikke fordi man bare skal have sådan en, vi har en ligestillingsminister, fordi denne ligestillingsminister virkelig skal have en opgave med at være vagthunden på det her område og sikre, at de regler, vi vedtager, rent faktisk bliver overholdt i den virkelige verden. Så jeg synes, det vil være vigtigt, at vi får det her ind i lovgivningen også: at formålet er at have udvalg, råd og nævn osv., der har en ligelig repræsentation af kvinder og mænd.

Det burde vi egentlig kunne være enige om, også når der i bemærkningerne står, at formålet er at have de samme regler, som man har på det statslige område.

Så er der indberetningerne. Her siger teksten, at de skal fremgå af de ligestillingsredegørelser, som kommuner og fremover regioner skal lave hvert andet år. Det er klart, det også skal fremgå af det. Men vi ved godt, at når man sætter sådan noget som det her i værk, så er det vigtigt at have virkelig fokus på det i startfasen, for det er der, man enten får grundlagt nogle gode vaner eller nogle dårlige vaner. Man oplever enten, at det her virkelig er forpligtende, og at man skal gøre en indsats for, at det lykkes, eller man oplever, at der kan man nok smutte over hegnet et sted, hvor det er lidt lavere – og det er ikke formålet med det her.

Jeg synes, at det i hvert tilfælde i den første periode bør være sådan, at man holder rigtig meget fokus på det, at ligestillingsministeren får en direkte rolle over for kommuner og regioner på det her område.

Det kan godt være, man ikke fremover skal have det sådan, at man indberetter direkte til ministeren, men det kunne i hvert tilfælde være vældig godt for at gøre det her til et aktivt redskab at sige, at i den første periode her, første gang man nedsætter de her udvalg og nævn osv., indberetter man til ligestillingsministeren. Ligestillingsministeren har så en beføjelse til at sige, at det her altså ikke er godt nok.

Det er ikke for at underminere det lokale selvstyre, som vi har i Danmark, men det er simpelt hen for at sikre, at det her bliver et aktiv for os, at det kommer godt fra start. Vi er jo mange, der

med stor beskæmmelse har set, at kommunalreformen ikke er blevet ligestillingsvurderet, og at det faktisk tilsyneladende har givet og ser ud til at ville give tilbageslag for kvinders repræsentation også ud over det, vi umiddelbart kunne se efter kommunalvalgene; hvor der kom meget, meget, meget færre kvindelige borgmestre ud af det. Det ser også ud til, at der på ansættelsesområdet sker et skub nedad, altså at kvinderne bliver skubbet ned fra ledelsesposterne i toppen af hierarkiet, bliver skubbet nedad i hierarkiet.

Det gør, at man virkelig skal være på stikkerne her for at gå ind med noget, der kan modvirke denne bevægelse, og gøre det her rigtig seriøst.

Det er klart, at kommunerne og regionerne eller sammenlægningsudvalgene har rigtig meget at lave i øjeblikket, og der vil altid være en tendens til, at man så siger: Ligestillingen kan vente til bedre tider. Men det kan den ikke, for så kommer den simpelt hen ikke.

Kl. 10.20

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det fru Majbrit Berlau som ordfører.

Majbrit Berlau (EL):

I Enhedslisten har vi det princip, at vi stemmer for selv de mindste forbedringer af samfundet. Det her lovforslag vil så tilhøre kategorien mindsteforbedring, og derfor forholder vi os positivt til det.

Men når det så er sagt, vil jeg altså godt understrege ordet mindste, for intentionen om, at man skal indstille både en mand og en kvinde, synes jeg sådan set er fornuftig, men hvordan kontrollerer vi så, at der er en reel ligestilling? Vi har altså et samfund, hvad jeg tror de fleste er opmærksomme på efterhånden, hvor der ikke findes ligestilling mellem mænd og kvinder. Vi ser rundtomkring også i det politiske liv, at der ikke automatisk bliver valgt lige mange mænd og kvinder, hvis det er op til tilfældighederne eller bare op til den almindelige strømning, der er.

Det kan man så kritisere og alt muligt andet, men det, jeg tror er det væsentlige, er at få rejst den debat, der skal til for at sige: Hvad er det for nogle strukturer, vi har i det her samfund? Hvad er det for nogen bevægelser? Hvad er det for nogle opfattelser, der gør, at mænd og kvinder ikke er ligeligt repræsenteret i det politiske system i Danmark og dermed ikke har ligelig indflydelse?